

Matkoja Saimaalle ja intendentin sieluun

9.1. 04:00

Ágnes Zászkaliczky ja Milko Vesalainen ovat koulutukseltaan muusikoita mutta kuvataide on kummallekin yhtä suuri intohimo kuin musiikki.

Kuva: Seppo Rautiovaara

Laulava Lappeenranta on saanut rinnalleen kuvataidetta: Ágnes Zászkaliczky ja Milko Vesalainen esittäytyvät kuvataiteilijoina Lappeenranta-salin lämpiössä. LIISA KUKKOLA

LAPPEENRANTA. Saimaa on saanut uuden vankkumattoman ihailijan. Syyskuussa Lappeenrantaan aviomiehensä, kaupunginorkesterin kapellimestari **Tibor Bogányin** mukana muuttanut urkuri ja kuvataiteilija **Ágnes Zászkaliczky** on ikuistanut uuden kotikaupunkinsa vesimerkin useisiin tauluihinsa.

Ne ovat nähtävillä Lappeenrannan kaupungintalolla, Lappeenranta-salin lämpiössä tammikuun 21. päivään saakka. Samassa näyttelyssä on esillä kaupunginorkesterin intendentin **Milko Vesalaisen** töitä.

Saimaa on syöplynyt muutamassa kuukaudessa Zászkaliczkyn päähän tuhansiksi kuviksi. Osa niistä on jo saanut öljyvärit ylleen, mutta muhimassa on vielä paljon.

- En osaa tarkkaan sanoa, mikä siinä on, mutta joku järven ilmapiirissä kiehtoo.

- Niin ja valo on tietenkin täällä Suomessa aivan erilainen kuin Unkarissa.

Zászkaliczky määrittelee omaa tyyliänsä naturalistiseksi.

- Maalaan sen minkä näen ja maustan omalla impressiollani. Minun tauluni ovat siinä mielessä helppoja että ihmiset pystyvät heti ymmärtämään, mikä kuvassa on ja mitä se esittää. Olisivatko ne vähän lapsellisiakin, Zászkaliczky epäilee.

Unkarissa Ágnes Zászkaliczky on näyttelyiden lisäksi kuvittanut musiikkikirjan ja tehnyt kuvia tilauksesta ihmisten koteihin ja toimistoihin.

- Minua pyydettiin maalaamaan budapestiläiseen toimistoon, jossa oli ennestään vain kuvia vedestä. Tein kuvan Afrikasta, ja se sai nimekseen Ilman vettä.

Zászkaliczky maalaisi edelleen mielellään kuvia tilauksesta.

- Minusta on ihana päästä suunnittelemaan ihmisten koteihin, vasta siellä näkee, mitä tilaan voisi tehdä.

Kaupunginorkesterin intendentti Milko Vesalainen on samoin kuin Zászkaliczky maalannut koko ikänsä. Vesalaisen isä **Eino Vesalainen** on taidemaalari, Zászkaliczkyn musikaalisesta suvusta löytyy myös taidemaalari-isoisä.

- Maalaaminen on minulle elämäntapa. Joku teema omasta sisäisestä maailmasta pyrkii ulos, ja

sen sitten maalaan esille, Milko Vesalainen sanoo.

- Aika lailla sellaista modernistista fantasiaa tämä tyylini on. Joku varmaankin näkee viitteitä kubismista, joku toinen taas surrealismista, mutta kyllä se taitaa olla milkismiä, Vesalainen arvelee.

Vesalainen on tuonut näyttelyyn töitä vuosien varrelta, vanhin, Glasnost on vuodelta 1989.

- Itärajalla kun ollaan, niin tämä työ sopii tänne kuin nakutettu. Kai ne merkit olivat olemassa jo silloin, mutta ainakin minä näin jo tuolloin - ja maalasin ne tähän kuvaan - Neuvostoliiton hajoamisen, Vuoristo-Karabahin ongelmat, islamin nousun, Vesalainen luettelee.